

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนผสมการตลาด (Marketing Mixes หรือ 4Ps)

2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจและความต้องการ

2.4 ทฤษฎีการตัดสินใจ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีน

การเรียนภาษาไม่ใช่ประสบการณ์หลักเพื่อการสื่อสาร จึงต้องมีหลักการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารออกมามาได้ดี วิธีเรียนภาษาโดยเฉพาะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนภาษาแรก เพราะไม่ได้เกิดขึ้นร่วมกับทุกคน ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาเรียนมากกว่าหรือท่านกลางสภาพแวดล้อมเดียวกัน ผู้เรียนบางคนอาจประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง ขณะที่บางคนอาจล้มเหลว (อรุณี วิริยะจิตรา, 2532: 45)

ศรีวิໄ ผลณี (2528: 195-203) ได้อธิบายถึงการสอนการใช้ภาษาไว้ดังนี้สัดส่วนของ การฟังการพูดการอ่านการเขียนในชีวิตประจำวันนั้น เราฟังมากกว่าพูด พูดมากกว่าอ่าน อ่านมากกว่าเขียนดังจะเห็นได้จากการสำรวจในเรื่องการเรียนภาษาของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่ง ในวาระสารประชาศึกษาปีที่ 15 ฉบับที่ 12 กรกฎาคม 2507 มีตัวเลขแสดงว่า นักเรียนใช้เวลาเพื่อการฟังเป็นสัดส่วนดังนี้ การฟัง 48 % การพูด 23% การอ่าน 16% การเขียน 13% ถึงแม้การใช้ภาษาจะเป็นไปตามสัดส่วนดังนี้ การสอนภาษา ทุกระดับชั้นผู้สอนย่อมจะฝึกหัดจะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ให้สัมพันธ์กันไป

1. การสอนฟัง ควรคำนึงถึงจุดหมายการสอน 6 ข้อ

1.1 การฝึกมารยาทในการฟังให้คำแนะนำมารยาททั่วๆ ไป ของการฟังและ

นาราทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง ส่งเสริมในด้านการปฏิบัติโดยจัดให้มีประสบการณ์ฟังตามสถานการณ์ต่างๆ

1.2 การฟังเพื่อกำเนิดความสำคัญและฝึกทักษะสัมพันธ์สอนให้รู้จักวิธีกำเนิดความสำคัญ รู้จักที่จะเขียนสรุปสาระสำคัญของสิ่งที่ตนได้ฟัง ฝึกการเก็บใจความสำคัญโดยให้ฟังเรื่องต่างๆ ฝึกให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการฟัง มาทำกิจกรรมตามความเหมาะสม

1.3 การสอนให้มีวิจารณญาณในการฟังสอนให้รู้จักพิจารณาว่าสิ่งที่ฟังมีลักษณะอย่างไร เป็นคำบอกเล่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความเห็นของผู้พูด ถ้าเป็นความเห็นก็ให้รู้จักวิจารณ์ว่าเป็นความเห็นที่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ เชื่อถือได้หรือไม่ มีเจตนาอย่างไร

1.4 การฟังเพื่อให้ได้ความรู้อันเป็นทางส่งเสริมสติปัญญาสอนวิธีจดหัวข้อความรู้ที่ได้จากการฟังซึ่งให้เห็นประโยชน์ของการจัดหัวข้อเพื่อประยุกต์เวลาและช่วยความจำ

1.5 การสอนให้รู้คุณค่าของสิ่งที่ได้ฟังสอนให้รู้จักสังเกตว่าสิ่งที่ได้ฟังมีคุณค่าที่ตรงไหน เช่น ด้านความเพลิดเพลินด้านส่งเสริมศีลธรรมและวัฒนธรรม ด้านความไฟแรงดงาน แบ่งคิดที่มีประโยชน์

1.6 การส่งเสริมให้มีความเจริญทางจินตนาการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สอนให้เกิดความคิดคำนึงเมื่อได้ฟัง และสามารถแสดงออกซึ่งความคิดนั้น เป็นความรู้สึกชั่นชุมด้วยวาจา หรือด้วยลายลักษณ์อักษร

2. การสอนพูด

ด้วยเหตุที่ทักษะการฟังการพูดเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันในการติดต่อสื่อสาร ความหมายในการสอนครุภะแยกสอนแต่ทักษะหนึ่งทักษะใดย่อมทำไม่ได้ เช่น ในขณะที่เด็กฟังครุภะหรือเพื่อนพูด เด็กก็จะติดตามไปว่าพูดเรื่องอะไร สั่งให้ผู้ฟังทำหรือตอบอะไร ใจความสำคัญว่าอย่างไร เมื่อถูกถามก็จะตอบออกมานเป็นคำพูด ดังนั้นครุภะที่ฝึกให้เด็กพูด จึงมิใช่ฝึกแต่พูดอย่างเดียว ต้องฝึกการฟังและการคิดไปพร้อมกันด้วย

3. การสอนอ่าน

การสอนอ่านควรจะสอนทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ทักษะการอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ควรฝึกให้นักเรียนมืออาชีวะสูง โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาการที่นักเรียนจะมีทักษะการอ่านคืนนี้ ขึ้นอยู่กับการมองเห็นคุณค่า ดังนั้นเมื่อนักเรียนอ่านเป็น เริ่มนิรนัยกับการอ่าน ควรจะมีหนังสือดีๆ สนองตอบให้ทันการณ์เด็กจะพัฒนาการอ่านต่อไปขึ้น พร้อมทั้งครุภะสอนต้องสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงออกจากการอ่านอันจะทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน

4. การสอนเขียน

การเขียนเป็นทักษะชั้นสูงในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทางภาษา เป็นทักษะที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่นเป็นพื้นฐานมาก่อน จึงจะทำให้สามารถเขียนได้อย่างมีทักษะ ดังนั้นก่อนจะถึงขั้นเขียน ครุครัววางแผนให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความคิดโดยอาศัยทักษะการฟังการอ่านและจัดประสบการณ์อื่นๆ ที่ให้ความรู้ ความคิด แล้วฝึกให้แสดงออกซึ่งความรู้สึกต่อสิ่งนั้นๆ นักเรียนจะมีความเชื่อมั่นและพร้อมที่จะเขียน

นอกจากนี้พัชรินทร์ สิรสุนทร (2554) กล่าวถึง “ทฤษฎีการพัฒนา กับการเรียนการสอนภาษา” (Social Interaction Approach) ว่าในการศึกษาสังคมความศึกษาทั้งในแง่ขนาดและลักษณะทางสังคม นักสังคมวิทยามีความเชื่อพื้นฐานว่า ความสัมพันธ์ของคนในสังคมเป็นแรงผลักทางสังคม (Social Force) และวัฒนธรรมตลอดจนธรรมชาติของพฤติกรรมมนุษย์ล้วนเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ของมนุษย์ทั้งสิ้น ล้วนเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ของมนุษย์ทั้งสิ้น

1. ความสัมพันธ์ของมนุษย์ (Human Interaction) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรวมกันเป็นสังคมของมนุษย์และ การติดต่อกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interaction) สัญญาณ (Sign)
2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัตถุก็ถือว่าเป็นสาระของสังคมวิทยาเช่นกัน เนื่องจากวัตถุเป็น Social Object ที่คนมีปฏิสัมพันธ์ด้วย
3. ผู้ศึกษาความสัมพันธ์ที่มีวัตถุประสงค์และเป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นโดยเจตนา
4. ศึกษาสังคมทั้งสังคมทั้งในส่วนบุคคลและส่วนใหญ่ เช่นภาวะ โครงสร้างภายในของสังคม (Internal Structure) และศึกษาลักษณะภายนอกสังคมต่างๆ
5. ศึกษาสถาบัน (Institutions)
6. ศึกษาลักษณะทางสังคมของภาษา (Social Nature of Language) โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ของมนุษย์ ทั้ง โดยภาษาพูด (Verbal) และภาษาท่าทาง (Gestures) ในขณะที่มีสติ (Consciousness)
7. ศึกษาระบวนของการปฏิสัมพันธ์ (Pattern of Interaction) โดยการศึกษาบทบาทและโครงสร้าง (Role and Structure)
8. ศึกษาบทบาทและความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน (Relations)
9. ศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations) จากสถานภาพ (Status) และบทบาท (Role)
10. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social Changes)
11. ศึกษาความขัดแย้งทางสังคม (Social Conflict) และการจัดการกับความขัดแย้ง

กลุ่มทฤษฎีสัมพันธ์สัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism Theories) นักทฤษฎีสัมพันธ์สัญลักษณ์คนสำคัญได้แก่: George Herbert Mead (1863-1931)

Mead แบ่งขั้นตอนการพัฒนาตัวตนของบุคคลออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นการเตรียมตัว (Preparatory Stage)
2. ขั้นตอนของการเล่น (Play Stage)
3. ขั้นการรู้จักชุมชนหรือสังคม (Game Stage)

Mead เชื่อว่าการกระทำระหว่างกันทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการสร้างตัวตนของบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องแสดงกริยาอาการ (Gestures) ของมาในระหว่างที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยแบ่งกริยาอาการของบุคคลออกเป็น 2 แบบคือ

1. กริยาที่ไม่มีความหมาย (Non-significant Gestures) หมายถึงกริยาที่เป็นไปตามธรรมชาติหรือเป็นไปโดยอัตโนมัติ เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า

2. กริยาที่มีความหมาย (Significant Gestures) เกิดจากภาษาหรือสัญลักษณ์ที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายกับบุคคลอื่นในสังคม

Mead ได้แบ่งขั้นตอนของการกระทำระหว่างกันทางสังคมออกเป็นขั้นตอนโดยแต่ละขั้นไม่จำเป็นต้องเสร็จสิ้นในทันที ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้ดังนี้

Social Action (ขั้นตอนในการปฏิบัติการทางสังคมในการเรียนภาษา)

1. Impulse stage / not Ready Stage (ขั้นของแรงกระตุ้น) เกิดขึ้นในขณะที่ร่างกายของบุคคลบังอยู่ในภาวะที่ไม่สมดุล การกระทำที่แสดงออกจะไม่มีเป้าหมายหรือไม่มีทิศทางในการกระทำ

2. Perception Stage (ขั้นแผลเห็นหรือเข้าใจความหมาย) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มกำหนดสถานการณ์และค้นหาวิธีการที่จะทำให้ตัวเองบรรลุเป้าหมายหรือได้รับความพึงพอใจ

3. Manipulation Stage (ขั้นกระทำหรือจัดแจง) เกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลตัดสินใจและรับรู้หรือเข้าใจในเป้าหมายในขั้นตอนที่สองแล้วและลงมือกระทำการต่อไป

4. Consummation Stage / Obtain the Goal (ขั้นสมบูรณ์) เกิดขึ้นเมื่อเป้าหมายของบุคคลได้รับการตอบสนองและบุคคลกลับคืนสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่ง

Mead แบ่งตัวตนของบุคคลออกเป็น 2 แบบดังนี้

1. “I” หมายถึง การตอบสนองของร่างกายต่อทัศนคติและการกระทำของสมาชิกในสังคม

2. “Me” หมายถึงตัวตนในส่วนที่สังคมคาดหวังว่าบุคคลต้องกระทำ me จึงจัดเป็นตัวตนทางสังคม (Social Self) ของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้รับการขัดเกลาทางสังคม

Herbert Blumer มีทัศนะว่า มนุษย์จะมีการกระทำต่อสิ่งต่างๆ โดยอาศัยพื้นฐานของ การตีความ ความหมายที่สิ่งต่างๆ เหล่านั้นปรากฏออกมานั้น การกระทำการระหว่างกันทางสังคมกับ บุคคลอื่นๆ และลักษณะของการตีความสิ่งต่างๆ

บุคคลนี้จะขึ้นอยู่กับความหมายที่บุคคลให้กับสิ่งนั้นตามประสบการณ์ที่เขาเคยได้รับ มา และการตีความตามสัญลักษณ์ที่บุคคลอื่นแสดงออกมานั้น โดยแบ่งวัตถุหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. วัตถุทางกายภาพ (Physical Object)
2. วัตถุทางสังคม (Social Object)
3. วัตถุทางนามธรรม (Abstract Object)

Blumer เชื่อว่า บุคคลจะเรียนรู้วัตถุหรือสัญลักษณ์เหล่านี้โดยการกระทำการระหว่างกัน ทางสังคมกับบุคคลอื่น หลังจากนั้นจึงเกิดการรับรู้ตัวตน (Self) ในลักษณะต่างๆ ก่อนนำมาตีความ เมื่อมีโอกาสเข้าร่วมสังคมกับคนอื่น แล้วจึงแสดงพฤติกรรมตอบโต้ออกไป การเรียนการสอนภาษา นิใช้เป็นการเรียนเฉพาะตัวภาษาเท่านั้น แต่เป็นการสอนตัวตน ชีวิตความเป็นอยู่ โดยผ่านภาษาหนึ่งๆ เป็นตัวเข้ามันนั่งเอง

ในส่วนของการเรียนการสอนภาษาจีนนี้ เหิน จิ่ง เหวน (2547) อาจารย์ชาวจีน ที่มี ประสบการณ์การสอนภาษาจีนในประเทศไทยนานกว่าสิบปี อธิบายถึงลักษณะของการเรียน ภาษาจีนของคนไทยว่า โดยธรรมชาติแล้วคนไทยสามารถเรียนและฝึกฝนภาษาจีนได้ง่ายกว่า ภาษาอังกฤษมากโดยเฉพาะทักษะการพูด ซึ่งอาจารย์ ผู้สอนภาษาจีนต่างยอมรับว่า การเรียนภาษาจีนร้อยกว่าชั่วโมง จะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้มากกว่า เมื่อเทียบกับการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนมาตั้งแต่เด็ก

ผู้คาดหวังจะเรียนภาษาจีนมักจะเข้าใจว่าภาษาจีนยาก เพราะเห็นว่ามีตัวอักษรที่ ซับซ้อน ทำให้เขียนอ่านได้ลำบาก แม้กระทั่งผู้เรียนภาษาจีนแล้วก็ตาม หลายคนเกิดความรู้สึก ห้อแท้ต่อการเด่าเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น แท้จริงแล้วเมื่อกล่าวถึงภาษา ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึง ภาษาจีนจะหมายถึง 2 ส่วนที่สำคัญคือ

1. ภาษาที่พูดออกมานั้นเป็นเสียง ระบบคำศัพท์ ระบบไวยากรณ์
2. ภาษาที่เป็นระบบการเขียน หรือระบบอักษร

ในการสอนภาษาจีนจึงเป็นการสอนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะกล่าวถึงภาษาจีนเป็นภาษา ที่มีที่มาจากรูปภาพ คำศัพท์เดลล์ต้มีความหมายในตัวเอง ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น จึงต้องศึกษาวิธีการสอนภาษาจีน (胡伟希, 1978: 1-51) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาจีนดังนี้

1. การสอนออคเสียง (拼音)

- 1.1 ครูพูดออคเสียงให้นักเรียนลูปปากและให้นักเรียนพูดตาม
- 1.2 การเปรียบเทียบเสียงโดยครูออคเสียง zh ch sh r และให้นักเรียนฟัง
- 1.3 การใช้มือเป็นสัญลักษณ์ เช่น ใช้มือ แทนการออคเสียงวรรณยุกต์ ที่ 1-4
- 1.4 การใช้กลอน และเสียงสัมผัสในการช่วยจำ เช่น **爸爸妈妈** aaaa

大哥二哥 eeee

2. สอนการฟัง

- 2.1 วิธีสอนต้องทำความเข้าใจกับประโยชน์เดียวกัน
  - 2.1.1 การเลียนแบบหรือการทำตามผู้สอน
  - 2.1.2 การเลือกเนื้อเสียงคำ
- 2.2 การเลือกและแบ่งแยกได้ว่าผู้พูดมีน้ำเสียงและอารมณ์อย่างไร
  - 2.2.1 การเปลี่ยนประโยชน์ออกเด่นเป็นประโยชน์คำตาม
  - 2.2.2 การฟัง เขียน
  - 2.2.3 การเลือกเติมคำที่หายไปในช่องว่าง
  - 2.2.4 การเลือกพูดซ้ำคำที่อยู่ท้ายประโยค
  - 2.2.5 เลือกคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันในประโยชน์ที่ได้ฟัง
  - 2.2.6 เมื่อฟังประโยชน์แล้ว จับใจความได้และบอกได้ว่าหมายถึงอะไร
  - 2.2.7 เมื่อฟังประโยชน์แล้ว ใช้คำตอบให้ต่อเนื่องกันกับประโยชน์แรก
  - 2.2.8 การเลือกความหมายของประโยชน์
  - 2.2.9 การบอกผิดหรือถูก
  - 2.2.10 ฟังแล้วเลือกรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง
  - 2.2.11 ฟังแล้วจดจำตัวเลขที่ใช้บ่อย และมีความเกี่ยวข้องกับตัวเอง เช่น หมายเลขโทรศัพท์ บ้านเลขที่ เลขทะเบียนรถ ป้ายรถเมล์
  - 2.2.12 ฟังแล้วตอบคำถาม ว่าผิดหรือถูก
  - 2.2.13 ฟังบทสนทนาแล้วเลือกตอบคำถามตามตัวเลือกที่ให้มา
  - 2.2.14 ฟังบทสนทนาแล้วถามคำถามตามกำหนดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
  - 2.2.15 ฟังแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
  - 2.2.16 ฟังแล้วจำเนื้อหาในบทความ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดงานวิจัย
วันที่ 17/08/2555
เลขทะเบียน 247680
เลขเรียกหนังสือ.....

2.3 การฟังแล้วทำความเข้าใจในบทความสั้น ๆ

2.3.1 การบอกรอแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง

2.3.2 คูรูปแผนผัง เพื่อหาสถานที่ การหาหนทาง แล้วพูดเป็นบทความสั้น ๆ

2.3.3 การเลือกตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

2.3.4 การกรอกแบบฟอร์ม

2.3.5 เมื่อฟังแล้วมีข้อมูล ซ้ำ ๆ กันให้จัดเป็นหมวดหมู่

2.3.6 ฟังแล้วเดาจากเรื่องที่ได้ฟังว่าหมายถึงอะไร

2.3.7 ให้คูรูปภาพแล้วพูดถึงสิ่งที่อยู่ในรูปเป็นน้ำเสียง

2.3.8 การแสดง

2.4 การใช้เหตุการณ์จริงพูดสนทนากัน

2.4.1 ฟังแล้วสนทนากัน

2.4.2 ฟังแล้วตอบคำถาม

2.4.5 ฟังแล้วเลือกตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

2.4.6 ฟังแล้วจำข้อคิดที่ได้จากเนื้อเรื่อง หรือนิทาน

3. การเขียน

3.1 เขียน pinyin ให้ถูกต้อง เช่น ต้องเขียนส่วนที่สำคัญที่อยู่ตรงกลางบรรทัดให้เขียนเต็มบรรทัด

3.2 เขียนตัวอักษรจีนให้ถูกต้องตามลำดับขีด

4. การพูด

4.1 สอนพูดคำศัพท์ ประโยค ให้ชัดเจนถูกต้อง การแสดงอารมณ์ดีใจ เสียใจ

4.2 คุยกับเพื่อน พูดสนทนากัน

4.3 ทักษะคีกษายา พานักเรียนไปทักษะคีกษายาแล้วฝึกพูดถึงสิ่งที่ได้พบเห็น

4.4 ใช้วิธีคิดขั้นตอนในบทเรียน

4.4.1 ให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ในบทเรียน

4.4.2 เนื้อหาในบทเรียนต้องน่าสนใจ

4.4.3 มีแบบฝึกหัดในบทเรียนนั้น

4.5 สอนฝึกสนทนาร่วมกัน

4.5.1 ครูและนักเรียน ฝึกถามตอบ

4.5.2 การตั้งหัวข้อเพื่อสนทนาร่วมกันตอบคำถาม

4.5.3 ฝึกพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ

4.5.4 ตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ

4.6 การฝึกพูดเดี่ยว

4.6.1 ครุยป์แล้วพูด

4.6.2 ฝึกพูดหลังจากที่ฟังหรืออ่านแล้ว

4.6.3 ฝึกพูดตามสถานการณ์รอบตัว

4.7 การฝึกพูดรำดับสูง

4.7.1 ฝึกพูดรายงานข่าว

4.7.2 การประกาศข้อมูลต่าง ๆ

4.7.3 อภิปราย

4.8 พูดสุนทรพจน์

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนผสมการตลาด (Marketing Mixes หรือ 4Ps)

ส่วนผสมการตลาด (Marketing Mix) คือเครื่องมือหรือปัจจัยทางการตลาดที่ควบคุมได้ที่ธุรกิจต้องใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจแก่กลุ่มลูกค้า เป้าหมายหรือเพื่อกระตุ้นให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายเกิดความต้องการสินค้าและบริการของตน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2550: 35-36) ประกอบด้วยส่วนประกอบ 4 ประการหรือ 4P's คือ

4 P's (มุมมองของผู้ผลิต)

สินค้าคือสิ่งที่ตอบสนองความต้องการความจำเป็นของผู้บริโภค → Customer Need/Want

ราคาคือค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าที่ลูกค้าต้องจ่าย → Customer Cost

สถานที่จำหน่ายคือความสะดวกสบายของลูกค้าในการซื้อสินค้า → Customer Convenience

การส่งเสริมการขายคือการสื่อสารกับลูกค้า → Communication

4 C's (มุมมองของผู้บริโภค)

1. **ผลิตภัณฑ์ (Product)** หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วยสิ่งที่สัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์ ตัว ราคา คุณภาพ ตราสินค้าบริการและชื่อเสียงของผู้ขาย ผลิตภัณฑ์อาจจะเป็นสินค้า บริการ สถานที่ บุคคล หรือความคิด ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า ซึ่งจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถขายได้

2. ราคา (Price) หมายถึงจำนวนเงินหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์หรือหมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปดั่งเงิน ราคาเป็น P ตัวที่สองที่เกิดขึ้นด้วยจาก Product ราคาเป็นต้นทุน (Cost) ของลูกค้า ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อ

3. การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วยสถานบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาด สถานบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป็นหมายเลขคือ สถานบันการตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายตัวสินค้า ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง

4. กลุ่มส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้างความพึงพอใจต่อตราสินค้าหรือบริการหรือความคิด หรือต่อบุคคล โดยใช้เพื่อจูงใจ (Persuade) ให้เกิดความต้องการ เพื่อเตือนความทรงจำ (Remind) ในผลิตภัณฑ์ โดยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความเชื่อ และพฤติกรรมการซื้อ หรือเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ หรือเป็น การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อการติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขาย (Personal Selling) ทำการขาย และการติดต่อสื่อสาร โดยไม่ใช้คน (No Person Selling) เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมีหลายประการองค์การอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือซึ่งต้องใช้หลักการเลือกใช้เครื่องมือการสื่อสารการตลาดแบบประสมประสานกัน [Integrated Marketing Communication (IMC)] โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์ คู่แข่งขัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้

2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจและความต้องการ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นคำที่ใช้กันมากแต่บางครั้งก็ใช้กันไม่ค่อยถูกต้อง ความจริงแล้วแรงจูงใจ ใช้เพื่อธิบายว่าทำในมุขย์จึงมีพฤติกรรมแปลงๆ และแตกต่างกัน แล้วทำไม่จึงเกิดการกระทำอย่างนั้นและมันส่งผลทำให้เกิดอะไรขึ้นมาบ้าง คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” (Kidd, 1973:101) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “To Move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักหักน้ำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To Move A Person To A Course of Action) ดังนั้นแรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกๆ วงการ

สำหรับ Lovell (1980:109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นกระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสานองค์ความต้องการบางประการให้

บรรลุผลสำเร็จ”และ Domjan (1996:199) อธิบายว่าการซูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจะใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่าการซูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือดื่นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการซูงใจเป็นพฤติกรรมที่มิใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมชาติ ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติคือ การงานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจาก การซูงใจ เช่น พนักงานดึงใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

แรงจูงใจต่อพฤติกรรมของบุคคลในแต่ละสถานการณ์

แรงจูงใจจะทำให้แต่ละบุคคลเลือกพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เหมาะสมที่สุด ในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรมที่เลือกแสดงนี้ เป็นผลจากลักษณะในตัวบุคคลสภาพแวดล้อมดังนี้

ถ้าบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดก็จะเลือกแสดงพฤติกรรม และมีความพอใจที่จะทำกิจกรรมนั้นๆ รวมทั้งพยายามทำให้เกิดผลเร็วที่สุดความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นค่านิยมที่เป็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ เช่นค่านิยมทางเศรษฐกิจ สังคม ความงาม จริยธรรม วิชาการ เหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดแรงขับของพฤติกรรมตามค่านิยมนั้นทัศนคติที่มิต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็มีผลต่อพฤติกรรมนั้น เช่น ถ้ามีทัศนคติที่คิดต่อการทำงาน ก็จะทำงานด้วยความทุ่มเทความมุ่งหวังที่ตั้งระดับกัน ก็เกิดแรงกระตุ้นที่ตั้งระดับกันด้วย คนที่ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงจะพยายามมากกว่าผู้ที่ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ต่ำการแสดงออกของความต้องการในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันออกไป ตามชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมของตน ยิ่งไปกว่านั้นคนในสังคมเดียวกัน ยังมีพฤติกรรมในการแสดงความต้องการที่ต่างกันอีกด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ของตนความต้องการอย่างเดียวกัน ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้แรงจูงใจที่แตกต่างกัน ทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมือนกันได้พฤติกรรมอาจสนองความต้องการได้หลายทางและมากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่นตั้งใจทำงานเพื่อไว้ขึ้นเงินเดือนและได้ชื่อเสียงเกียรติยศ ความยกย่องและยอมรับจากผู้อื่น

ลักษณะของแรงจูงใจ

แรงจูงใจนี้ 2 ลักษณะดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives)

แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอยิ่ง ความต้องการฯลฯ สิ่งต่างๆดังกล่าวเนี่ย อิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่นคนงานที่เห็นองค์การคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขาและครอบครัวเขาก็จะจงรักภักดีต่องค์การ และองค์การบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการก็ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดีเด็ดวยความผูกพันพนักงานก็ร่วมกันลดค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives)

แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มาระดับต้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศซึ่งเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

ความต้องการ (Need) เป็นสภาพที่บุคคลขาดสมดุลทำให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างสมดุลให้ด้วย เช่น เมื่อรู้สึกว่าเหนื่อยล้าก็จะนอนหรือนั่งพัก ความต้องการมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรดุจดุลงหมายที่ต้องการ นักจิตวิทยาแต่ละท่านอธิบายเรื่องความต้องการในรูปแบบต่างๆกันซึ่งสามารถแบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้เป็น 2 ประเภททำให้เกิดแรงจูงใจ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation)

เป็นความต้องการเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจนี้จะมีสูงมากในวัยเด็ก ตอนต้นและวัยผู้ใหญ่ตอนปลายเนื่องจากเกิดความเสื่อมของร่างกาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation)

แรงจูงใจด้านนี้สลับซับซ้อนมากเป็นความต้องการที่มีผลมาจากการด้านชีวิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็งและหนีบแน่นมากความแตกต่างของแรงจูงใจด้านสังคมและแรงจูงใจด้านร่างกาย คือแรงจูงใจด้านสังคม เกิดจากพฤติกรรมที่เขาแสดงออกด้วยความต้องการของคนเองมากกว่า พลตอบแทนจากวัตถุและสิ่งของ

แรงขับ (Drives) เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทำงานภายในตัวบุคคล ความต้องการ และแรงขับนักกิจกรรมคู่กัน เมื่อเกิดความต้องการแล้วความต้องการนั้นไปผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่เรียกว่าเป็นแรงขับ เช่น ในการประชุมหนึ่งผู้เข้าประชุมทั้งทิว ทั้งเห็นอย่างที่การประชุมจะรับรื่นก็อาจเกิดการขัดแย้งหรือ เพราะว่าทุกคนทิวกรีบสรุปการประชุมซึ่งอาจทำให้ขาดการไตรตรองที่คิดไว้

สิ่งล่อใจ (Incentives) เป็นสิ่งซักนำบุคคลให้กระทำการอย่างโดยย่างหนึ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ถือเป็นแรงจูงใจภายนอก เช่น ต้องการให้พนักงานมาทำงานสม่ำเสมอ ก็ใช้วิธีขับย่องพนักงานที่ไม่ขาดงาน โดยขัดสารรงวัลในการคัดเลือกพนักงานที่ไม่ขาดงานหรือมอบโล่ให้แก่ฝ่ายที่ทำงานดีประจำปี สิ่งล่อใจอาจเป็นวัตถุ เป็นสัญลักษณ์ หรือคำพูดที่ทำให้บุคคลพึงพอใจ

การตื่นตัว (Arousal) เป็นภาวะที่บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม สมองพร้อมที่จะคิด กล้ามเนื้อพร้อมจะเคลื่อนไหว นักกีฬาที่อุ่นเครื่องเสร็จพร้อมที่จะแข่งขันหรือเล่นกีฬา องค์การที่มีบุคลากรที่มีความตื่นตัวก็ย่อมส่งผลให้ทำงานดี การศึกษาระยะชาติพุติกรรมของมนุษย์มีความตื่นตัว 3 ระดับคือ

1. การตื่นตัวระดับสูงจะตื่นตัวมากไปจนถึงเป็นตื่นตกใจหรือตื่นเด่นเกินไปขาดสมาน

2. การตื่นตัวระดับกลางคือระดับตื่นตัวที่ดีที่สุด

3. การตื่นตัวระดับต่ำจะทำให้ทำงานเลื่อยชา งานเสร็จช้า

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้บุคคลตื่นตัวมีทั้งสิ่งเร้าภายนอกและภายใน ได้แก่ ลักษณะส่วนตัวของบุคคลแต่ละคนที่มีต่างกันทั้งบุคลิกภาพ นิสัยและระบบ神經ของผู้นั้น

การคาดหวัง (Expectancy) เป็นการตั้งความปรารถนาที่จะเกิดขึ้นของบุคคลในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น พนักงานคาดหวังว่าเขาจะได้โบนัสประมาณ 4-5 เท่าของเงินเดือนในปีนี้ การคาดหวังทำให้พนักงานมีรีวิตชีวิชีงบังคับอาจสมหวัง บางคนอาจผิดหวังก็ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังมักไม่ตรงกันเสมอไป ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นห่างกับสิ่งที่คาดหวังมากก็อาจทำให้พนักงานคับข้องใจในการทำงาน การคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมถ้าองค์การกระตุ้นให้พนักงานยกระดับผลงานตนเอง ได้และพิจารณาผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่พนักงานคาดหวังว่าควรจะได้ก็จะเป็นประโยชน์ทั้งองค์การและพนักงาน

การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) เป็นการกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายปลายทางของการกระทำการใดก็กรอบหนึ่งของบุคคลดังเป็นแรงจูงใจจากภายในของบุคคลผู้นั้นในการทำงาน ธุรกิจที่มุ่งเพิ่มปริมาณและคุณภาพควรมีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน เพราะจะส่งผลให้การทำงานมีแผนในการดำเนินการเหมือนเรือที่มีทางเลือก เพราะมีเป้าหมายชัดเจน

ที่กล่าวถึงที่มาของแรงจูงใจจะเห็นว่าค่อนข้างมากที่จะอธิบายแต่ละเรื่องแยกจากกัน เพราะทุกเรื่องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทุกข้อ

ทฤษฎีของการจูงใจ (Theories of Motivation)

มีทฤษฎีและการศึกษาเรื่องจูงใจจำนวนมากในที่นี้จะกล่าวโดยสังเขปเพื่อ narrowing ประยุกต์ใช้ในองค์การซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจ (Content theories of Motivation)
2. ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theories)
3. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)
4. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory)
5. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขของพฤติกรรมของบุคคล (Operant Conditioning Theory) หรือ (Instrumental Conditional Theory)

1. ทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจ (Content theories of Motivation)

ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความต้องการหรือปรารถนาภายในของบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม หรือเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกลไกความต้องการของพนักงาน ซึ่งได้แก่ สาเหตุที่พนักงานมีความต้องการที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน (McShane and Von Glinow : 597)

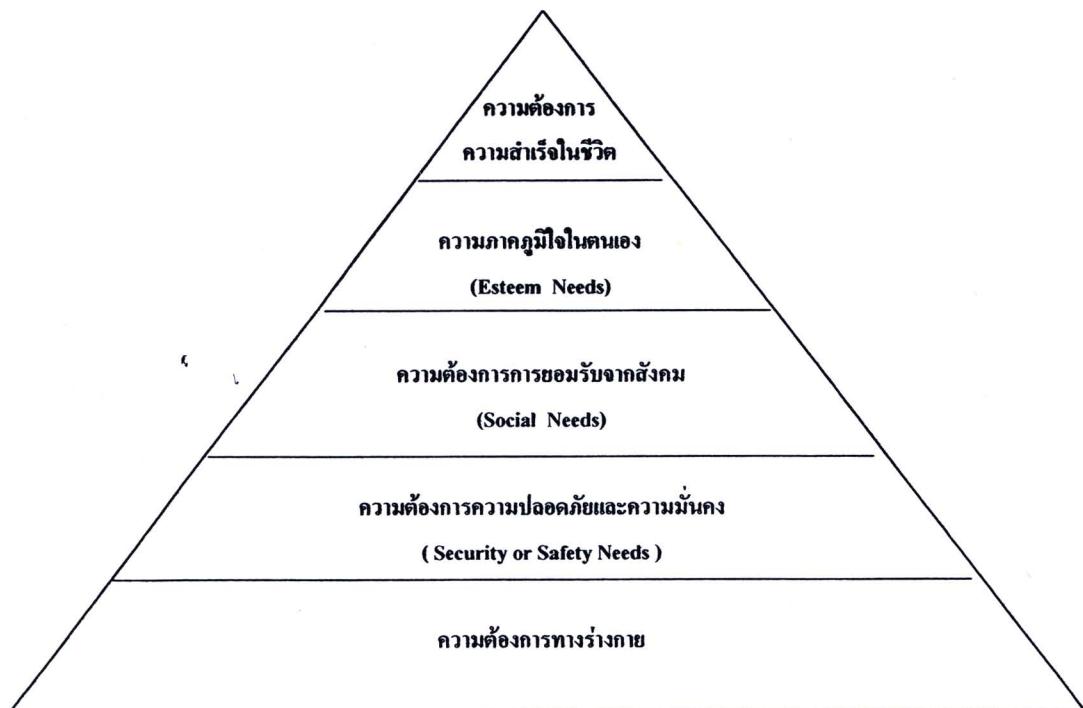
ทฤษฎีเนื้อหาเป็นที่รู้จักและยอมรับมี 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์
2. ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer
3. ทฤษฎีแรงจูงใจไฟสันดิทธิของแมคคลีแลนด์ (McClelland)
4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเซอร์ชे�บอร์ก

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งกำหนดโดยนักจิตวิทยา ชื่อ มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่มีการกล่าวว่าขั้นอย่างแพร่หลาย มาสโลว์ มองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความ

ต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้น ต่อไป ดังภาพที่ 2.1

ภาพ 2.1 ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยาภัย โรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or Safety Needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น ต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิต และหน้าที่การงาน

1.3 ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (Affiliation or Acceptance Needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับการต้องการ ได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือความต้องการในระดับต่ำ (Lower Order Needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย, ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับความต้องการในระดับสูง (Higher Order Needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

2. ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงถึงขั้นความต้องการว่า ความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลายอย่างอาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ ความต้องการตามทฤษฎี ERG จะมีน้อยกว่าความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

2.1 ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence Needs (E)) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยา รักษาโรค เป็นต้น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วย ความต้องการทางร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีเงินโบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาไว้จ้างการทำงาน เป็นต้น

2.2 ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness Needs (R)) เป็นความต้องการ ที่จะให้และได้รับไมตรีจิตจากบุคคลที่แวดล้อม เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

2.3 ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs (G)) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่าสุดประกอบด้วยความต้องการการยกย่องบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญ ก้าวหน้าด้วยการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานกว้างขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้น อันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

3. ทฤษฎีแรงจูงใจฝ่ายบุคคล McClelland

ทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จนิได้หัวร่างวัสดุตอบแทนจากการกระทำการของเขารather ความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอีกสำเร็จต่อไป หากองค์การใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจฝ่ายบุคคลจำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว

ในช่วงปี ค.ศ. 1998s นักจิตวิทยาชื่อ David I. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT)) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่างๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขานั้น จากการศึกษาวิจัยของแมคคลีแลนด์ได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจฝ่ายบุคคลที่สูงมีความต้องการ 3 ประการที่ได้จากแบบทดสอบTAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคล ได้ดังนี้

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement (nAch)) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการวิจัยของ McClelland พนักงานที่ต้องการความสำเร็จ (nAch) สูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ขับงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

3.2 ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation (nAff)) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นบุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3.3 ความต้องการอำนาจ (Need for Power (nPower)) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง จะแสวงหาวิถีทางเพื่อทำให้ตนมีอิทธิพลเหนือ

บุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีแรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเข้า และเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2. ต้องการงานที่มีระดับยากง่ายพอตื่น ไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา

3. ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้เขามีความก้าวหน้าในงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

นอกจากงานในลักษณะดังกล่าวแล้วแม้คลีเคนด์ได้พบว่าปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพคือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสมกับงานที่เขาทำด้วย

4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเออร์เซนอร์ก

ทฤษฎีนี้ได้รับความสนใจ และเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน ซึ่งเฟรเดอริก เออร์เซนอร์ก และคณะได้ร่วมกันทำการวิจัย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์วิเคราะห์และสนับสนุนภัยชี้ จำนวน 200 คน จากบริษัทฯ ต่างๆ 9 แห่ง ในเมืองพิตสเบิร์ก มาร์ซู เพนซิลเวเนีย เพื่อหาคำตอบว่า “คนชอบงานหรือไม่ งานนั้นมีสาเหตุมาจากอะไร” ประสบการณ์จากการทำงานแบบใดที่ทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี และความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์แต่ละแบบนั้นเป็นไปในทางบวกหรือลบ จากผลการศึกษาดังกล่าว เออร์เซนอร์ก ได้ตั้งทฤษฎีปัจจัยสองประการขึ้น ปัจจัยสองประการตามทฤษฎีนี้ก่อตัวถึงปัจจัยระดับ (Motivators Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยคำชუน (Hygiene Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความไม่พอใจในการทำงาน

ปัจจัยระดับ (Motivators Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง เป็นปัจจัยที่จุงใจให้คนชอบ และรักงาน เป็นตัวการสร้างความพึงพอใจให้บุคคลในองค์กรปฏิบัติงาน มี 5 ประการ คือ

1. ความสำเร็จของงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น และประสบความสำเร็จอย่างดี ความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น ครั้ง เมื่อผลงานสำเร็จเกิดความรู้สึกพึงพอใจในผลสำเร็จของงานนั้น

2. การได้รับการยอมรับนักถือ (Recognition) หมายถึง การที่ได้รับการยอมรับนักถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน จากผู้มาขอรับคำปรึกษา หรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนับถือนี้อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่ทำให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ

3. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (Work Itself) หมายถึง งานนั้นเป็นงานที่น่าสนใจต้องอาศัยความคิดริเริ่มท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถทำตั้งแต่ต้นจนจบได้โดยลำพังแต่ผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในงานใหม่ ๆ และมีอำนาจจัดการและมีผลลัพธ์ที่ต้องแสดงผล หรือเป็นงานที่มีการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้อื่น

5. ความก้าวหน้า (Advancement and Growth in Capacity) หมายถึง ได้รับเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม หรือได้รับการฝึกอบรม

ปัจจัยค้าจุน (Hygiene Factors) ปัจจัยค้าจุนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของงานที่คนงานต้องเกี่ยวข้องอยู่เสมอ หากคนงานไม่ได้รับการตอบสนองในปัจจัยเหล่านี้อย่างเพียงพอ แล้ว จะนำไปสู่ความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้ ปัจจัยค้าจุนมีอยู่ 9 ประการ คือ

1. เงินเดือน หมายถึง เงินเดือน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนอย่างเป็นธรรมในหน่วยงาน
2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง โอกาสที่จะได้รับการแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่ง และได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพ

3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจอันดีและมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน

4. ฐานะอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี
5. เทคนิคการนิเทศ หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการคำนวณงาน หรือ การยึดหลักความยุติธรรมในการบริหาร

6. นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การจัดการ การบริหารงานขององค์การ และ การติดต่อสื่อสารในองค์การ

7. สภาพการปฏิบัติงาน ได้แก่ สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง สี เสียง อากาศ ชั่วโมง

8. ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากการของเจ้า

9. ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์การ

Herzberg ยังเสนอให้หัวข้องานกระตุ้นให้พนักงานพึงพอใจในงาน เพราะจะทำให้องค์การประสบความสำเร็จ โดยที่ไม่ละเลยการให้ความสำคัญแก่ปัจจัยค้าจุน เพราะถ้าปัจจัยค้าจุนอ่อนแอกลางความไม่พอใจให้แก่พนักงานมาก และจะเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ทำให้พนักงานไม่พอใจงานที่ทำ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่หัวข้องาน ดังนี้ถ้าความสามารถลดความไม่พึงพอใจของพนักงาน หรือป้องกันความไม่พึงพอใจของพนักงานไม่ให้เกิดขึ้นก็จะเป็นผลในการลดความคับข้องใจ และความรู้สึกในปัจจุบันต่างๆ ของหัวข้องานจะลดลง หลังจากนั้นค่อยเริ่มกระตุ้นด้วยปัจจัยจูงใจจะเป็นการง่ายและได้ผลดีกว่า

2. ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theories)

โดยทั่วไปทฤษฎีเนื้อหาจะเน้นที่ลักษณะของสิ่งจูงใจ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะค้นหาวิธีการปรับปรุงการจูงใจโดยเกี่ยวข้องกับการกระตุ้นความต้องการ แต่ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการคิด (Thought Processes) ซึ่งบุคคลเลือกปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในที่ทำงาน ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theories) จะมุ่งที่กระบวนการคิด ซึ่งมีผลกระทบต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติงานของบุคคล ซึ่งมีหลายทฤษฎี ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะทฤษฎีความเสมอภาคหรือทฤษฎีความเท่าเทียมกัน (Equity Theory) และทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

2.1 ทฤษฎีความเสมอภาคหรือทฤษฎีความเท่าเทียมกันของ Adams

ทฤษฎีนี้ กล่าวว่า บุคคลจะมีการเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างปัจจัยนำเข้าของตนเอง (เช่น ความพยายาม ประสบการณ์ การศึกษา และความสามารถ) และผลลัพธ์ของตนเอง (เช่น ระดับเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การยกย่อง และปัจจัยอื่นกับบุคคลอื่น) J. Stacy Adams กล่าวว่า บุคคลจะประเมินผลลัพธ์ที่เขาได้รับจากการทำงานของตนกับบุคคลอื่น ความรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลรู้สึกว่า ร่วงวัลที่เขาได้รับจากการทำงานมีความไม่เหมาะสม โดยเปรียบเทียบกับร่วงวัลที่บุคคลอื่นได้รับจากการทำงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลในเชิงลบ โดยอาจทำให้บุคคลทุ่มเทให้กับการทำงานน้อยลงหรือตัดสินใจลาออกจากงานได้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้เสนอแนะว่า บุคคลควรได้รับรู้ถึงร่วงวัล (ผลลัพธ์จากการทำงาน) ที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน ลักษณะสำคัญของทฤษฎีความเสมอภาคแสดง ดังนี้

$$\frac{\text{ผลลัพธ์ (Output) ของบุคคลหนึ่ง}}{\text{ปัจจัยนำเข้า (Input) ของบุคคลหนึ่ง}} = \frac{\text{ผลลัพธ์ (Output) ของอีกบุคคลหนึ่ง}}{\text{ปัจจัยนำเข้า (Input) ของอีกบุคคลหนึ่ง}}$$

1. ความรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคเชิงลบ (Felt Negative Inequity) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกว่าเขาได้รับความยุติธรรมน้อยกว่าบุคคลอื่น
2. ความรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคเชิงบวก (Felt Positive Inequity) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกว่าเขาได้รับความยุติธรรมมากกว่าบุคคลอื่น
3. ความไม่เสมอภาคจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อที่จะสร้างความเท่าเทียมกันซึ่งบุคคลอาจจะแสดงพฤติกรรมอุตสาหะในรูปแบบต่างๆดังนี้
  4. เปลี่ยนแรงพยาบาลที่ใส่ลงไปเพื่อลดความพยาบาลในการทำงาน, まさข, ขาดงาน
  5. ปรับหรือเปลี่ยนรางวัลที่เขาได้รับ เช่นขอเงินเดือนหรือขอเดือนตำแหน่ง
  6. ล้มเลิกการเปรียบเทียบ โดยลาออกจากงาน
  7. เปลี่ยนจุดเปรียบเทียบ โดยเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ร่วมงานคนอื่น

ขั้นตอนในการบริหารกระบวนการความเสมอภาค (Steps for Managing the Equity Process) มีดังนี้

1. ยอมรับว่าการเปรียบเทียบความเสมอภาค (Equity Comparisons) เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในที่ทำงาน
2. คาดว่าความรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคเชิงลบ (Felt Negative Inequities) จะเกิดขึ้นเมื่อมีการให้รางวัล
3. สื่อสารถึงการประเมินที่ชัดเจนของการให้รางวัล
4. สื่อสารถึงการประเมินผลการทำงานซึ่งมีเกณฑ์การให้รางวัล
5. สื่อสารถึงความหมายของประเมินที่เปรียบเทียบในสถานการณ์นั้น
6. การเปรียบเทียบความเสมอภาคกับการจัดสรรงวัลนี้ผลกระทบต่อผู้ถูกจูงใจ

ผู้บริหารจะต้องหาวิธีการให้ผู้ถูกจูงใจเกิดการรับรู้ว่ารางวัลนั้นพิจารณาจากผลลัพธ์ที่แท้จริง โดยผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพมีแนวความคิดการจัดการกับการเปรียบเทียบความเสมอภาค
- 5 ประการดังกล่าวข้างต้นและจากการวิจัยพบว่า
  1. ถ้าบุคคลรู้สึกว่าเขาได้รับรางวัลที่ไม่เท่าเทียมกัน เขายังไม่พอใจ และจะลดปริมาณหรือคุณภาพของผลผลิต

2. ถ้าบุคคลได้รับรางวัลที่เท่าเทียมกัน เขายังทำงานเพื่อให้ได้ผลผลิตในระดับเดิมต่อไป

3. ถ้าบุคคลคิดว่ารางวัลสูงกว่าสิ่งที่ไม่เสมอภาค เขายังทำงานมากขึ้น ดังนั้นจึงอาจจะลดลง ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ บุคคลจะคาดคะเนผลประโยชน์ของตนหรือคาดหวังรางวัลที่ได้รับเกินจริง ทำให้พนักงานอาจรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคในบางครั้ง อย่างไรก็ตามความรู้สึกถึงความไม่เสมอภาคนี้จะมีผลต่อภูมิคุณบางประการ ตัวอย่างเช่น พนักงานอาจจะโกรธหรือตัดสินใจทิ้งงาน เพราะเกิดความรู้สึกว่ารางวัลที่ได้รับไม่ยุติธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับรางวัลของบุคคลอื่น

2.2 ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom

ทฤษฎีความคาดหวังถูกนำเสนอโดย Victor Vroom (1964) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดย Vroom มีความเห็นว่าการที่จะจูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้นจะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติเขาจะคิดว่าเขาจะได้อะไรจากการกระทำนั้นหรือการคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในกรณีของการทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้นเมื่อเขารู้ว่าการกระทำนั้นนำไปสู่ผลลัพธ์บางประการที่เขามีความพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้นผลการปฏิบัติงานของเขาก็จะดีขึ้นทำให้เขารับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ค่าจ้างกับตำแหน่งเป็นผลของการทำงานหนักและเป็นรางวัลที่เขาต้องการ เพราะทำให้เขารู้สึกว่าได้รับการยกย่องจากผู้อื่นมากขึ้น แต่ถ้าเขารู้ว่าแม้เขาจะทำงานหนักขึ้นเท่าไรก็ตามหัวหน้าของเขาก็ไม่เคยสนใจคุณภาพของเขางานเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหากเขาก็ไม่เห็นความจำเป็นของการทำงานเพิ่มขึ้นความรุนแรงของพฤติกรรมที่จะทำงานขึ้นอยู่กับการคาดหวังที่จะกระทำการตามความคาดหวังนั้นรวมถึงความดึงดูดใจของผลลัพธ์ที่จะได้รับซึ่งจะมีเรื่องของการดึงดูดใจ การเชื่อมโยงระหว่างกับผลงาน และการเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม โดยทฤษฎีนี้จะเน้นเรื่องของการจ่ายและการให้รางวัลตอบแทนเน้นในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ต่อเรื่องผลงาน ผลกระทบและผลลัพธ์ของความพึงพอใจต่อเป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดระดับของความพยายามของพนักงาน

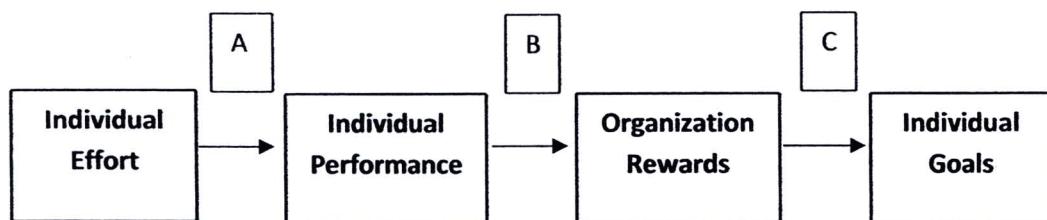
Vroom ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน

$V=Valance$ หมายถึงระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัลคือคุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

I = Instrumentality หมายถึงความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัลระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ (เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน)

E= Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม)

ตามหลักทฤษฎีความคาดหวังจะแข่งขัน ผู้บริหารจะต้องพยายามเข้าไปแทรกแซงในสถานการณ์การทำงาน เพื่อให้นักคลกเกิดความคาดหวังในการทำงาน, คุณลักษณะที่ใช้เป็นเครื่องมือ และคุณค่าจากผลลัพธ์สูงสุด ซึ่งจะสนับสนุนต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรด้วยโดย สร้างความคาดหวังโดยมีแรงดึงดูด ซึ่งผู้บริหารจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถ ให้การอบรมพัฒนา ให้การสนับสนุนพัฒนาด้วยทรัพยากรที่จำเป็นและระบุเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจนให้เกิดความเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน โดยผู้บริหารควรกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติงานกับรางวัลให้ชัดเจน และเน้นขึ้นในความสัมพันธ์เหล่านี้โดยการให้รางวัลเมื่อบุคคลสามารถบรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงานให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายามซึ่งเป็นคุณค่าจากผลลัพธ์ที่เขามีได้รับ ผู้บริหารควรทราบถึงความต้องการของแต่ละบุคคล และพยายามปรับการให้รางวัลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงานเพื่อเขาจะได้รู้สึกถึงคุณค่าของผลลัพธ์ที่เขามีได้รับจากความพยายามของเขารา

A= Effort performance Linkage, B= Performance reward Linkage, C= Attractiveness

ภาพ 2.2 ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom

นิการแบ่งรางวัลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. รางวัลภายนอก (Extrinsic Rewards) เป็นรางวัลที่นักงานได้จากการทำงาน เช่น การเพิ่มค่าตอบแทน การเลื่อนตำแหน่ง หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ (Schermerhorn, Hunt and Osborn, 2003: 118) หรือเป็นผลลัพธ์ของการทำงานซึ่งมีคุณค่าเชิงบวกที่ให้กับบุคคลในการทำงาน

2. รางวัลภายใน (Intrinsic Rewards) เป็นรางวัลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน ประกอบด้วยความรับผิดชอบ ความท้าทาย หรือเป็นผลลัพธ์ของการทำงานที่มีคุณค่า เชิงบวกซึ่งบุคคลได้รับโดยตรงจากผลลัพธ์ของการทำงาน ตัวอย่างเช่น ความรู้สึกของความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ความท้าทาย

แนวทางในการจัดสรรรางวัลภายนอก มีดังนี้

1. ระบุถึงพฤติกรรมที่พึงพอใจให้ชัดเจน
2. สร้างรักษาการให้รางวัลที่มีศักยภาพที่จะช่วยให้เกิดการเสริมแรงเชิงบวก
3. คิดเสมอว่าบุคคลจะมีความแตกต่างกัน จึงต้องให้รางวัลที่มีคุณค่าเชิงบวกสำหรับแต่ละบุคคล
4. ให้แต่ละบุคคลรู้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่เขาจะต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้รับรางวัลที่ต้องการ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนและให้ข้อมูลป้อนกลับในการปฏิบัติงาน
5. การจัดสรรรางวัลให้อย่างทันทีทัน刻 เมื่อเกิดพฤติกรรมที่พึงพอใจ
6. จัดสรรรางวัลให้ตามตารางที่กำหนดเพื่อให้เกิดการเสริมแรงเชิงบวก

3. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)

สกินเนอร์ (1938) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เชื่อว่าเราจะเข้าใจและสามารถควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่า เรารู้สึกเสื่อมไปของ การเสริมแรง (Reinforcement Contingency) เพียงใด และบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเช่นใดขึ้นอยู่กับว่าเขาได้รับผลเช่นไร ในอดีต เช่น พนักงานที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง เพราะไม่ขาด ไม่สาย ไม่ลาต่อไป พนักงานผู้นั้นก็จะมีพฤติกรรมที่ไม่ขาด ไม่ลา ไม่สายเสมอ ดังนั้นถ้าเรารู้สึกเสื่อมไปของ การเสริมแรงของบุคคลเหล่านี้ได้ ก็สามารถจะชูงใจได้

ความเชื่อของสกินเนอร์สรุปได้ว่า ผลกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดังนี้

A= Activator คือตัวกระตุ้นหรือสัญญาณที่มากระตุ้นพฤติกรรม

B= Behavior คือพฤติกรรม

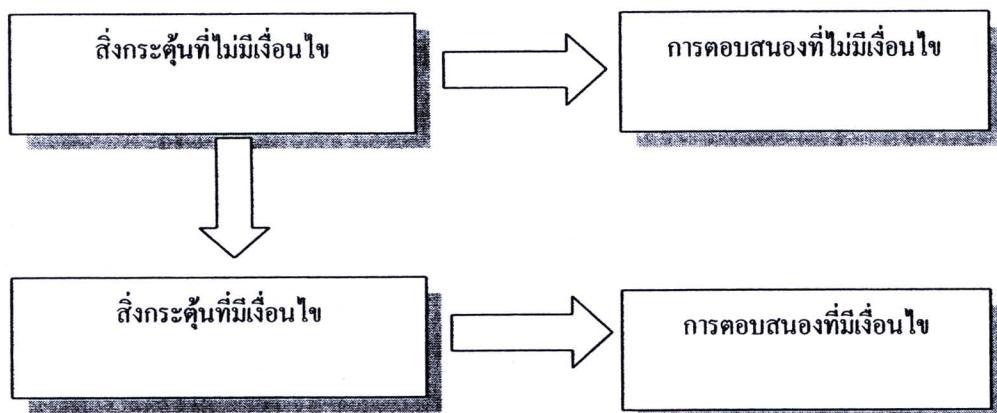
C= Consequence คือผลกรรมสนองตอบต่อพฤติกรรมที่ทำไป ถ้าเป็นผลกรรมที่พึงประสงค์ก็เรียกว่า C+ หากไม่พึงประสงค์ก็เรียกว่า C-

แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ผสมผasanแนวคิดค้านกระบวนการเรียนรู้พื้นฐาน 2 อย่างนั้น คือ ทฤษฎีการวางแผน ไปแบบคลาสสิก โดยพาฟลอฟ นักจิตวิทยาวัสดุเชี่ย และทฤษฎีที่เน้น เสื่อมไปผลกรรมที่มีต่อพฤติกรรมบุคคล

4. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory)

โดยนักจิตวิทยาวาร์สเชียร์พาฟลอฟได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ Reflex or Respondent Behavior เป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองโดยอัตโนมัติ ทฤษฎีนี้เป็นการเรียนรู้ถึงกระบวนการต่อเนื่องที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งกระตุ้นและการตอบสนอง นักทฤษฎีวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก คิดว่าสิ่งมีชีวิต (สัตว์และมนุษย์) เป็นผู้ตอบสนอง ซึ่งสามารถสอนให้เกิดพฤติกรรมเฉพาะอย่าง โดยอาศัยการกระทำซ้ำหรือการวางเงื่อนไข ค่าว่าการวางเงื่อนไข หมายถึง ความเป็นอัตโนมัติในการตอบสนองต่อสถานการณ์ซึ่งสร้างขึ้นมาด้วยตัวของมันเองที่มีสิ่งเร้า เช่น พาฟลอฟ สังเกตว่า สุนัขจะน้ำลายไหลเมื่อเห็นชิ้นเนื้อ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นชิ้นเนื้อกับการเกิดน้ำลายไหลของสุนัขเป็นปฏิกิริยาที่เกิดต่อเนื่องกันทำให้เกิดกระบวนการต่อเนื่องแบบมีเงื่อนไข โดยชิ้นเนื้อเป็นสิ่งกระตุ้นที่ไม่มีเงื่อนไข [Unconditioned Stimulus (US)] และการเกิดน้ำลายไหลเป็นการตอบสนองที่ไม่มีเงื่อนไข [Unconditioned Response (UR)] พาฟลอฟได้ทำการทดลองโดยใช้การสั่นกระดิ่งคู่ไปกับการให้ชิ้นเนื้อแก่สุนัข หลังจากการทดลองหลายครั้ง สุนัขเริ่มเกิดการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อเสียงกระดิ่ง นั่นคือ สุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งก็จะเกิดอาการน้ำลายไหล แม้ว่าจะไม่เห็นชิ้นเนื้อตาม ดังนั้นเสียงกระดิ่งจึงเป็นสิ่งกระตุ้นที่มีเงื่อนไข [Conditioned Stimulus (CS)] ซึ่งทำให้เกิดการตอบสนองที่มีเงื่อนไข [Conditioned Response (CR)] หรือปฏิกิริยาที่ไม่มีเงื่อนไข [Unconditioned Reaction(UR)] ดังภาพ 2

ภาพ 2.3 ความสัมพันธ์เกิดจากความต่อเนื่องและการกระทำซ้ำ

ปัจจัยสองประการที่สำคัญต่อการเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการต่อเนื่อง ประกอบด้วย ความต่อเนื่องกัน หมายความว่า สิ่งกระตุ้นที่มีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไขจะเกิดขึ้นต่อเนื่องในช่วงเวลาและจังหวะที่ใกล้เคียงกัน ในกรณีทดลองของพาฟลอฟนั้น สุนัขได้เกิดการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกระดิ่งกับชิ้นเนื้อซึ่งเนื่องมาจาก การเสนอสิ่งกระตุ้นสองสิ่งต่อเนื่องกัน

การกระทำซ้ำหรือความดีของความต่อเนื่องกันซึ่งกระตุ้น (Stimulus) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลให้เกิดการตอบสนองและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางเดียวกับสิ่งกระตุ้นแรก (Initial Stimulus) เรียกว่ากระตุ้นที่มีเงื่อนไข [Conditioned Stimulus (CS)] จากรูป รอยยิ้มของเจ้านายเป็นสิ่งกระตุ้นที่มีเงื่อนไข เพราะนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์ (คำหนิลูกน้อง)

5. ทฤษฎีการวางแผนเงื่อนไขของผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล (Operant Conditioning Theory) หรือ (Instrumental Conditional Theory)

ทฤษฎีการวางแผนเงื่อนไขของผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล (Operant Conditioning Theory) หรือ (Instrumental Conditional Theory) ต่างจากทฤษฎี Classical Conditioning ตรงที่เราสนใจ Consequence คือผลที่ตามมาซึ่งเป็น 2 เงื่อนไขคือการให้แรงเสริม (Reinforcement) กับ การลงโทษ (Punishment) โดยแต่ละแบบมีลักษณะดังนี้

เงื่อนไขการเสริมแรงคือสิ่งที่ให้หลังจากเกิดพฤติกรรมทำให้บุคคลชอบที่ได้รับสิ่งนั้น และทำให้เกิดพฤติกรรมเข่นนั้นตลอดโดยแบ่งเป็น

1. แรงเสริมทางบวก (Positive Reinforce) คือการให้แล้วทำให้บุคคลพอใจ
2. แรงเสริมทางลบ (Negative Reinforce) คือการยกเลิกหรือถอนสถานการณ์ที่ผู้แสดงพฤติกรรมไม่ชอบ เมื่อเลิกแล้วทำให้บุคคลนั้นชอบสภาพเข่นนั้น เช่น การเข้มงวดเกินไป การดูด่ายากสามมิ้นที่กลับบ้านเร็วแล้วภรรยาหงุดบ่นก็จะกลับบ้านเร็วขึ้นตลอดไป เงื่อนไขการลงโทษ คือสิ่งที่ให้หลังจากเกิดพฤติกรรมทำให้บุคคลไม่ชอบสิ่งที่ได้รับ ทำให้พฤติกรรมนั้นหยุดชะงักลงโดยแบ่งเป็น

1. การลงโทษทางบวก (Positive Punishment) คือการให้สิ่งๆ ไม่ชอบเข่น ถูกตี การขับรถฝ่าไฟแดงถูกปรับ 1,000 บาท บุคคลก็จะหงุดขับรถฝ่าไฟแดง

2. การลงโทษทางลบ (Negative Punishment) คือการถอนสิ่งที่เขาชอบ เช่น เด็กชอบดูบูลแล้วชอบทะเลกับพี่ดันเองทำให้แม่ปิดทีวี วันหลังเด็กคนนี้ก็จะเลิกทะเลาะเพราภกัดล้าบูลทีวี

2.4 ทฤษฎีการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

เมธี ปีลันธนาณท์ (2526: 168) กล่าวว่าการตัดสินใจเป็นการเลือกพฤติกรรมจากทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้ โดยผู้ตัดสินใจมีเหตุผลในการเลือกของตน

นัทรี แสงทองศรีกมล (2527: 20) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจคือ การคิดพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อเลือกทางที่ดีที่สุด จากทางเดือกด้ายๆ ทางเลือก เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

รชนา อัชชาภิ (2539: 82) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจไว้ว่า การตัดสินใจเป็นพฤติกรรมขั้นตอนเมื่อบุคคลต้องเผชิญหน้ากับทางเลือกที่กำลังรออยู่ การตัดสินใจ ตั้งแต่ 2 ทางเลือกขึ้นไปและจำเป็นต้องเลือกหนึ่งสิ่งจากหลายสิ่ง ในบางกรณีถ้ามีทางเลือกที่มีประโยชน์มากกว่าหนึ่งสิ่ง ก็อาจจะเลือกสองสามสิ่งจากหลายๆ สิ่งก็ได้ เมื่อจากการตัดสินใจเป็นขั้นตอนหนึ่งที่แทรกอยู่ในทุกการกระทำ

Baumann (1938: 185) สรุปว่าการตัดสินใจคือ การกระทำการของบุคคลสามารถแยกออกจากเป็นหลักการต่างๆ ได้เช่นโดยทั่วไปเบื้องต้นของการมีพฤติกรรมต่างๆ ย่อมจะต้องมีการตัดสินใจเป็นการกระทำเบื้องต้นก่อนทั้งสิ่งหลายๆ ทาง โดยการตัดออก คัดออก หรือเลือกเอาเฉพาะที่ดีกว่าหรือชอบมากกว่าเท่านั้น

Patterson (1980: 107) กล่าวถึง การตัดสินใจไว้ว่า การที่บุคคลเข้าไปสู่การเสี่ยง โดยมีการรวมรวมและประเมินข้อมูล มีทางเลือกหลายทางและมีสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญอัน捺มาไปสู่การตัดสินใจเลือก

แนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจนี้ แทนเน็นบอม (Tannenbaum.1950:2324) มีความเห็นว่าการตัดสินใจที่เป็นระบบนั้นคือการตัดสินใจที่เป็นไปตามทฤษฎีระบบ (System Approach) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การรับรู้และการกำหนดปัญหา (Recognition and Defining the Problem) การรับรู้ปัญหามีความสำคัญต่อการตัดสินใจ การรับรู้ปัญหาไม่เพียงแต่รอให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วก่อนแต่ต้องพยายามคาดการณ์ล่วงหน้าว่า น่าจะเกิดปัญหาอะไรบ้าง

2. การระบุปัญหา (Identifying the Problem) เมื่อรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือคาดการณ์ได้ว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นแล้ว ยังต้องสามารถระบุให้ชัดลงไปว่าปัญหาที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นนั้นอยู่ตรงไหน ประกอบด้วยปัญหาย่อยๆ อะไรบ้าง และจะต้องแก้ไขจุดไหนก่อนหรือหลัง ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละสถานการณ์นั้นอาจมีมากกว่าหนึ่งปัญหา และการจะแก้ปัญหาหลายๆ ปัญหาไปพร้อมๆ กัน นั้นบางครั้งอาจมีข้อจำกัดหลายอย่าง ที่ไม่อาจทำได้ จำเป็นต้องเลือกปัญหาที่สำคัญ และเร่งด่วนมาแก้ไขก่อน ดังนั้นการระบุปัญหาต่างๆ ให้ชัดเจนจะช่วยให้ทราบว่า ควรจะนำปัญหาใดมาแก้ไขก่อน

3. การสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา (Generalization of Alternatives) เมื่อจากปัญหาต่างๆ ทุกปัญหาอยู่ใน范畴ที่จะแก้ไขได้หลายๆ ทาง ดังนั้นการกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้ไว้หลายๆ ทางจะช่วยให้การเปรียบเทียบผลดีผลเสียแต่ละทางได้ชัดเจน และทำให้ได้ทางเลือกที่ดีที่เหมาะสมมากขึ้น นอกจากนั้นการสร้างทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหานักนิรจ์จำกัดในเรื่องความรู้และประสบการณ์ดังนั้นการเปิดโอกาสให้บุคคลหลากหลายคน จากหลายฝ่ายมีส่วนในการสร้างทางเลือก ก็จะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ได้ทางเลือกมาก ๆ

4. การเลือกทางแก้ปัญหา (Selection of the Alternative) เมื่อได้ทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้แล้วขึ้นต่อไปก็คือ จำเป็นต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งมาดำเนินการแก้ไขปัญหา ในทางการบริหารบางครั้ง ไม่อาจเลือกทางที่ให้ผลสูงสุดได้เสมอไป เมื่อจากมีข้อจำกัดอย่างอื่นที่เป็นเงื่อนไขอยู่ เช่น เวลา งบประมาณ ฯลฯ จึงจำเป็นต้องให้ผลทางกลาฯ แต่ลดเงื่อนไขข้อจำกัดต่างๆ ลงได้มาก

5. การดำเนินการและการประเมินผล (Implementation and Evaluation) เมื่อได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกได้แก้ปัญหาแล้ว พร้อมทั้งคิดตามประเมินผลดำเนินการแก้ไขสิ่งบกพร่องต่างๆ อันอาจเกิดขึ้น การดำเนินการแก้ปัญหาและการประเมินผลนับว่ามีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ การตัดสินใจเลือกทางเลือกจะมีเหตุผลเพียงใดก็ตามหากการปฏิบัติตามทางเลือกไม่ดำเนินการไปอย่างรัดกุมแล้ว การแก้ปัญหาที่ไม่อาจบรรลุผลตามเป้าหมายได้

ขั้นตอนการตัดสินใจ

สำหรับขั้นตอนการตัดสินใจนี้ วิชัย ตันศิริ (2515: 34) เสนอกระบวนการตัดสินใจไว้ 3 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่

1. มีเป้าหมายเด็ดต้องคิดหารือวิธีการต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น
2. คาดคะเนผลลัพธ์ของแต่ละวิธี
3. พิจารณาเปรียบเทียบผลลัพธ์เหล่านั้นว่า กลุ่มผลลัพธ์ไหนจะทำให้เราถึงเป้าหมายได้เร็วที่สุดและสิ้นเปลืองน้อยที่สุด

จำนวน สมประสงค์ (2518: 221) ได้จำแนกกระบวนการตัดสินใจแบบวิทยาศาสตร์ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. จำกัดขอบเขตปัญหาให้ชัดก่อน (Defining the Problem)
2. ต้องดำเนินการวิเคราะห์ปัญหา (Analyzing the Problem)
3. จัดหาวิธีการที่จะให้แก้ปัญหาไว้ให้มีโอกาสเลือกใช้ได้หลายๆ วิธี (Developing

Alternate Solutions)

4. ทำการตัดสินใจเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาที่เห็นว่าดีที่สุดมาวิธีหนึ่ง (Deciding Upon the

Best Solutions)

5. นำอาชีว์แก่ปัญหาที่เลือกแล้วไปใช้ดำเนินการให้บังเกิดประสิทธิภาพต่อไป
(Converting the Decision into Effective Action) มั่นใจ แน่ใจ และรู้สึกว่ามีปัญหาเกิดขึ้นมาแล้ว
วุฒิชัย งานงค์ (2523: 4-7) ได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจเป็น 6 ขั้นตอนคือ

1. การแยกแยะปัญหา หรือการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงในตัวปัญหาอกรมาเพื่อสร้างความ
2. การหาข่าวสารเกี่ยวกับปัญหานั้น
3. การประเมินค่าข่าวสาร
4. การกำหนดทางเลือก
5. การเลือกทางเลือก
6. การปฏิบัติตามการตัดสินใจ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิพารณ นันคระภู (2544) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษา
ที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ พนบวันักศึกษาส่วนใหญ่จบมาจากสถานศึกษาของรัฐบาล และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงมี
ความตั้งใจและมีความรักในอาชีพครู โดยมีความคาดหวังจากการเรียนว่าจะสามารถพัฒนาทักษะ
และบุคลิกภาพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม จะได้รับความรู้ในวิชาที่เรียนมา และสามารถเรียนต่อใน
ระดับที่สูงได้ หลังจากจบการศึกษาแล้วจะมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพและสามารถหา
ความรู้เพิ่มเติมได้ อีกทั้งเป็นการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากสังคมที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเข้า
ศึกษาต่อด้วยตนเอง

พิชัย เสนสุขกร (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาจีน
กลาง ของกลุ่มผู้เรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องของอายุพบว่า
คนที่ไปเรียนภาษาจีนกลาง มีหลากหลายช่วงอายุ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการไปเรียนอย่างชัดเจน ดังนั้น
อายุ จึงไม่เป็นอุปสรรคสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

ละเอ็ด ศรีหาแห่ง (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ
นักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ
นักศึกษา ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการเก็บแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า
พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเกิดจากความชอบส่วนตัวมากที่สุด

และเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพราะนักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ساเหตุที่เลือกหลักสูตรพาณิชกรรมคือเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบการ มีความได้เปรียบในการสมัครงาน และจากการทดสอบไคลสแควร์ พบว่าสาขาวิชาที่เลือกศึกษาในปัจจุบันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพที่คาดว่าจะทำในอนาคต สำหรับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ พบว่าปัจจัยด้านกระบวนการเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ส่วนปัจจัยภายนอกคือ สภาพเศรษฐกิจ ความเริ่มต้นทางการเงิน โภคภัย การรับนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น ค่านิยมในการส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงและระดับราคาสินค้าที่สูงขึ้น